

פתח דבר

קריאה בשנתון הסטטיסטי של המרכז למחקר כלכלי וחברתי מגלה, דרך טבלאות, מספרים וגרפים, את התנועה וההתפתחות של תל-אביב-יפו והיותה עדות חיה ונושמת למימוש החזון הציוני בארץ ישראל, ממש כפי שתואר על ידי חוזה המדינה בנימין זאב הרצל בספרו "אלטנוילנד". ערכי דמוקרטיה וחופש, פלורליזם וסובלנות, קידום חיי תרבות, מחקר וחינוך ופתיחות לכל מיעוט, ערכים שהיוו את אבני היסוד בהקמת העיר והמדינה, ניכרים בנתונים המספריים המרשימים של העיר. ערכים אלו אינם מילים של חג וטקס או חזון ריק ממעש, אלא הם מתורגמים לעבודה יומיומית של אלפי אנשים שהופכת את העיר תל-אביב-יפו למקום אטרקטיבי עבור תושבי העיר ומבקריה.

בתל-אביב-יפו הרכב מגוון ומרתק של כ-400 אלף תושבים. העיר פתוחה וקוסמת לצעירים, משפחות ומבוגרים וניתן למצוא בה כל שיוך או תת קבוצה שרק ניתן לחשוב עליו או לאפיין אותו. הגידול במספר התושבים ומאזן ההגירה החיובי הם עדות לאטרקטיביות של העיר. אין ספק שהעלייה של כ-20% בשטח ה"ריאות הירוקות" בעיר משנת 2000 ועד היום, ההשקעה הגדולה בחינוך ובתשתיות העיר-שיפור כבישים, הרחבת מדרכות, סלילת עשרות קילומטרים של כבישי אופניים או בניית רצף הטיילת לאורך כל קו החוף של העיר, יש חלק חשוב בעליית קרנה של תל-אביב-יפו. 2.5 מיליון האנשים שמבקרים מדי שנה במוזיאונים ובתיאטראות הגדולים, ועוד מאות אלפים אחרים שנהנים משפע אירועים אחרים משמרים את מעמדה של תל אביב-יפו כבירת תרבות שאין בה רגע דל. מגמת הגידול בתיירות והתפוסה הגבוהה של מלונות העיר, כולן עדויות שמבהירות כי תל-אביב-יפו היא עיר שטוב לחיות בה וכיף לבקר ולנפוש בה.

אני מודה לאנשי המרכז למחקר כלכלי וחברתי על איסוף הנתונים וניתוחם. אני בטוח שגורמים מקצועיים רבים, וכל המתעניינים, ימצאו עניין ושימוש רב בנתוני השנתון איש, איש לפי צרכיו ותחומי העניין שלו.

שלכם,

רון חולדאי

ראש עיריית תל-אביב-יפו

מ ב א

השנתון הסטטיסטי הנוכחי של עיריית תל-אביב-יפו הינו ה-46 במספר. התפקיד העיקרי של השנתון הוא לספק בסיס מידע רחב להנהלת העירייה, חברי המועצה והיחידות העירוניות לצורך תכנון, קבלת החלטות ועיצוב מדיניות. השנתון גם משמש מכוני מחקר, מוסדות ציבור ומוסדות פרטיים וכן את תושבי העיר, חוקרים וסטודנטים להם יש עניין בת"א-יפו.

הנתונים המוצגים בשנתון מתבססים על מקורות רבים: היחידות השונות בעירייה, הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, הביטוח הלאומי וגופים ממשלתיים, ציבוריים ופרטיים. כל החומר שנאסף נבדק, עובד ונערך על ידי צוות העובדים של המרכז למחקר כלכלי וחברתי בעיריית ת"א-יפו. בשנתון הסטטיסטי מוצגים נתונים על מגוון תחומים הנוגעים לעיר, לתושבים ולשירותים שהם מקבלים. התחומים העיקריים המוצגים ביטוי בשנתון הסטטיסטי הם: מבנה דמוגרפי וחברתי, פעילות כלכלית, חינוך ותרבות, תשתית, שירותים עירוניים שונים וכוח האדם העירוני.

כל פרק בשנתון פותח בהצגת מקורות והגדרות, בהמשך מופיע התיאור המילולי של הלוחות שמוצגים בפרק תוך הצגת השינויים העיקריים שחלו בשנה האחרונה ותוך תיאור המגמות שזוהו לאורך השנים. לנוחיות הקוראים מצורפים לשנתון מפות ותרשימים הממחישים את הנתונים. בחלק מהלוחות מוצגים נתונים על העיר תל-אביב-יפו בהשוואה לערים ירושלים וחיפה, שהן הערים המטרופוליניות הגדולות בישראל.

הפרק האחרון בשנתון מתאר את פעילותו של המרכז למחקר כלכלי וחברתי. בפרק גם מוצגים תקצירים של עבודות נבחרות שנעשו במרכז למחקר בשנים האחרונות.

לנוחיות הקוראים, מצורפים לשנתון תקציר הכולל תיאור נתונים עיקריים ומגמות בולטות שזוהו בכל אחד מהתחומים ותקליטור המכיל את השנתון. כמו כן, השנתון מוצג באינטרנט-נט העירוני ובאינטרנט לשימוש עובדי העירייה והציבור הרחב.

בהזדמנות זו ברצוני גם להודות לכל הגורמים ולכל בעלי התפקידים בעירייה ומחוצה לה שסייעו בידינו בקבלת הנתונים, הפקתם, הצגתם הגרפית והפקת השנתון בכללותו.

ד"ר אטל פרידמן

מנהלת המרכז למחקר כלכלי וחברתי

חשון תשס"ט - נובמבר 2008

ציוני דרך בתולדות תל-אביב-יפו

תל-אביב-יפו הינה עיר עתיקה-חדשה: החלק העתיק הוא כמובן יפו, והחדש - תל-אביב. יפו מוזכרת בתעודות מצריות מהמאה ה-15 לפני הספירה. במהלך ההיסטוריה הארוכה שלה ידעה יפו תקופות שפל ותקופות פריחה ושיגשוג. גם היישוב היהודי בה ידע עליות וירידות. יפו היתה נמל ראשי של ממלכת חשמונאים. בימי המשנה והתלמוד התקיימה בה קהילה יהודית.

על פי עדויות, נמנו בה כ-400 יהודים בשנת 1855. בראשית שנות ה-90 של המאה ה-19, הוכרו יהודי יפו כקהילה נפרדת ע"י השלטון הטורקי. בתקופה זו החלו עולים רבים להתיישב בעיר, ונפתחו בה מוסדות חינוך ובתי מלון. הצפיפות שרבתה, הביאה להקמת השכונות היהודיות הראשונות מחוץ ליפו: נווה צדק (1887), ונווה-שלום (1890).

העיר תל-אביב צמחה משכונת אחוזת בית, שנבנתה בשנת 1909 על החולות ליד הים, לא הרחק מיפו. שנה לאחר מכן הוסב שמה ל"תל-אביב". בשנת 1914, השנה בה פרצה מלחמת העולם הראשונה, היו בתל-אביב 139 בתים עם 1,500 תושבים.

בשנת 1921 הוכרזה תל-אביב כרשות מקומית ע"י השלטונות המנדטוריים ומאיר דיזנגוף היה לראש העיר הראשון. היא כללה את השכונות הוותיקות שבפרבריה הצפוניים של יפו, ואת השכונות הצעירות שהתפתחו מצפון וממזרח לאחוזת בית. העיר המשיכה להתפתח, ונוספו בה רבעים ושכונות חדשות. גם התחבורה השתכללה: נוסף לשירות הדיליז'נסים, הוקמו שירותי האוטובוסים לנסיעות בתוך העיר ומחוצה לה. בשנת 1924 החלה העלייה הרביעית, שהביאה לתל-אביב סוחרים ובעלי עסקים. חיי התרבות פרחו: הוקמו תיאטרונים, ביניהם "אוהל", ותיאטרון "הבימה" התיישב בתל-אביב. סופרים ומשוררים התיישבו בתל-אביב משנותיה הראשונות: אחד העם, ביאליק, אורי צבי גרינברג ושלונסקי.

בשנת 1925 הונחה אבן פינה לבי"ח "הדסה" שברחוב בלפור. בסוף 1928 הושלמה בנייתו והועבר אליו בית-החולים שנשא אותו שם וששכן לפני כן ברחוב נחלת בנימין.

בתקופה 1930-1937 עברה תל-אביב התפתחות מואצת מאד: אוכלוסייתה גדלה מ-42 אלף ל-150 אלף והעיר הפכה לכרך, בעיקר הודות להתיישבות אנשי העלייה החמישית, אשר חלקם היו בעלי הון שהגיעו מגרמניה. (ב-1937 מנתה אוכלוסיית יפו 69,000 נפש).

בתל-אביב חודשה המסורת של ירידי המזרח והיריד הגדול נפתח באופן חגיגי בשנת 1934. בשנים 1932-1936 הקים דיזנגוף את המוזיאון שנשא את שמו, בביתו אשר בשדרות רוטשילד. בשנת 1936 הוקמה התזמורת הפילהרמונית ע"י ברוניסלב הוברמן. באותה שנה נפתח בתל-אביב הנמל העברי הראשון.

המאורעות שפרצו ב-1936 ונמשכו עד פרוץ מלחמת העולם השנייה, פגעו ביהודים רבים. לאחר סיום המלחמה ב-1945, נמשך המאבק של היישוב היהודי בשלטון הבריטי. תל-אביב שימשה מרכז לפעילות ארגוני המחתרת אצ"ל ולח"י. לאחר אישור ההחלטה באו"ם על הקמת מדינה יהודית, תל-אביב היתה האיזור הראשון שפונה ע"י הבריטים. ארגון האצ"ל כבש את יפו, וההגנה - את היישובים שבסביבה. ערביי יפו החלו לנטוש את העיר בהמוניהם ומספר התושבים הערבים בה ירד מ-70 אלף (רובם מוסלמים ומיעוטם נוצרים) לכ-4 אלפים בלבד.

הכרזת העצמאות של מדינת ישראל נערכה באולם מוזיאון דיזנגוף בתל-אביב, ב-14 במאי 1948 - יום לאחר כניעתה של יפו.

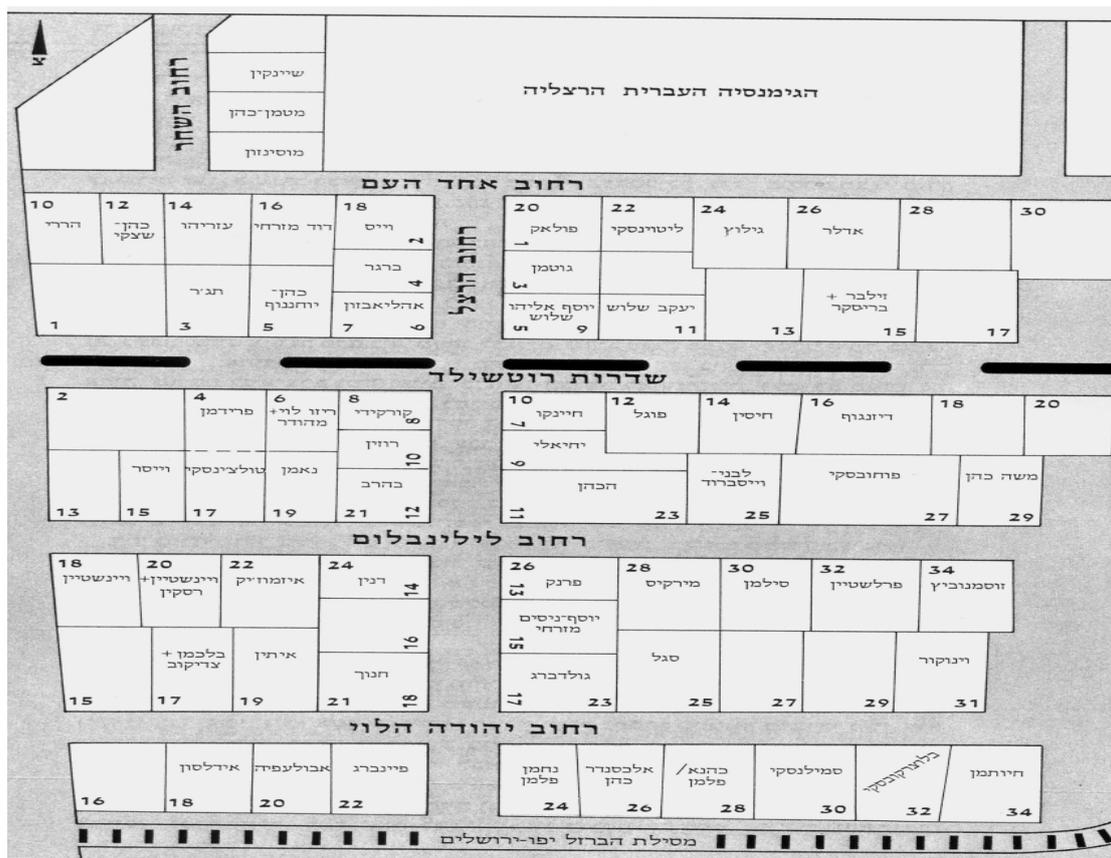
עם כיבוש יפו והכפרים הערבים שבסביבה, הורחב השטח המוניציפלי של תל-אביב והוסרו ההגבלות על התפתחותה. ב-1950 צורפה יפו לתל-אביב באופן רשמי, ולעיר המאוחדת ניתן השם תל-אביב-יפו. יפו נפתחה להתיישבות יהודית, בעיקר על ידי עולים חדשים. העיר העתיקה ביפו שוקמה, והפכה לקריה לאמנות ולבידור.

"האסיפה המייסדת של תל-אביב, 1908", חול המועד סוכות תרס"ט

צילם: אברהם סוסקין

מפת חלוקת המגרשים ב'אחוזת בית'

מקור: מרדכי נאור ועמית לוינסון, "מי היו 66 מייסדי תל-אביב", עינין 3, תל-אביב בראשיתה, 1909-1934, הוצאת יד יצחק בן-צבי, ירושלים תשמ"ד, עמ' 11.

סמל העיר

הסמל צוייר בידי נחום גוטמן ב-1925 ע"פ הזמנת העירייה והוא אומץ על ידה עוד באותה שנה. גוטמן נועץ עם אביו (ש. בן-ציון), עם דיונגוף ועם ביאליק, לפני שניגש למלאכה. ש. בן-ציון הציע את הכתובת "אבנד ונבנית", ונטל חלק פעיל בעיבוד הסמל לפרטיו.*

הסמל הנוכחי

הסמל ב-1925

במרכז הסמל מגן דוד ובו אלמנטים אחדים :

א. מגדל אור שנועד לסמל שתל-אביב היא מאור לגולה וחוף מבטחים לעולים שיבואו בשעריה.

ב. שער כניסה בתחתית המגדלור מסמל שתל-אביב היא שער עלייה לבני האומה המבקשים לשוב למולדתם.

ג. הכותרת "אבנד ונבנית" לקוחה מספר ירמיהו פרק ל"א, פסוק ג': "עוד אבנד ונבנית בתולת ישראל, עוד תעדי תפיך ויצאת במחול משחקים".

שבעת הכוכבים מרמזים לדגל שהרצל הציע בספרו "מדינת היהודים": "דגל לבן ובו שבעה כוכבי-זהב... הכוכבים הם שבע שעות-הזהב אשר לעבודת יומנו".**

ציור האורייגנל של הסמל של גוטמן, שהיה צבעוני, אבד. במהלך השנים חלו בסמל העיר שינויים קלים. עם סיפוחה של יפו לתל-אביב ב-1950, החליפה הכותרת "תל-אביב-יפו" את הכותרת "עיריית תל-אביב" שבסמל המקורי.

* ע"פ מכתב של נחום גוטמן למזכיר העיר ב-1950. המכתב מצוי בארכיון ההיסטורי של עיריית ת"א-יפו.

** השם תל-אביב עצמו קשור להרצל: השם הינו תרגום של נחום סוקולוב ל"אלטנוילנד" - ספרו של הרצל. השם תל-אביב נזכר רק פעם אחת בתנ"ך, בספר יחזקאל פרק ג', פסוק ט"ו: "ואבוא אל הגולה תל-אביב, היושבים אל נהר כבר". דרך אגב, גם בסמל של העיר הרצליה (הקרויה על שם הרצל) מופיעים שבעה כוכבים.

רשימת ראשי העירייה ותקופת כהונתם

1936-1928 ; 1925-1921	:	מאיר דיזנגוף
1928-1925	:	דוד בלוך
1952-1936	:	ישראל רוקח
1959-1953	:	חיים לבנון
1969-1959	:	מרדכי נמיר
1974-1969	:	יהושע רבינוביץ
1993-1974	:	שלמה להט
1998-1993	:	רוני מילוא
מכהן כראש העירייה מנובמבר 1998.	:	רון חולדאי

מועצות העירייה

<u>מספר המצביעים בבחירות</u>	<u>מועד הבחירות</u>	<u>מספר חברי המועצה</u>	<u>המועצה</u>
4,202	24.1.1924	41	הראשונה
8,853	5.5.1925	41	השניה
7,525	6.12.1926	41	השלישית
9,953	31.12.1928	15	הרביעית
12,529	6.6.1932	15	החמישית
21,678	15.12.1935	15	השישית
139,847	14.11.1950	31	השביעית
193,766	* 26.7.1955	31	השמינית
205,471	* 3.11.1959	31	התשיעית
220,022	* 2.11.1965	31	העשירית
212,853	* 28.10.1969	31	האחת-עשרה
198,300	* 31.12.1973	31	השתים-עשרה
150,967	7.11.1978	31	השלוש-עשרה
154,354	25.10.1983	31	השלוש-עשרה
138,099	28.2.1989	31	החמש-עשרה
143,387	2.11.1993	31	השש-עשרה
145,404	10.11.1998	31	השבע-עשרה
107,724	28.10.2003	31	השמונה-עשרה

* באותו יום נערכו גם בחירות לכנסת.

חברי מועצת העירייה השמונה-עשרה¹

תל אביב 1	רון חולדאי - ראש העירייה
כוח לגימלאים	עו"ד חביבה אבי-גיא
תל אביב 1	שולה אגמי
ש"ס	הרב נתן אלנתן
חזית דתית מאוחדת	אליהו אמינוב
הירוקים	ארנה בנאי
הליכוד	ארנון גלעדי - סגן ראש העירייה
מרצ	יעל דיין - סגנית ראש העירייה
הלכוד	ישעיהו דרורי
גילה הרץ-זכות הציבור	גילה הרץ
כוח לגימלאים	נתן וולוד - מ"מ ראש העירייה
הירוקים	פאר ויסנר - סגן ראש העירייה
הירוקים	עו"ד מרדכי וירשובסקי
ש"ס	הרב שלמה זעפרני
כוח לגימלאים	שלי חשן
מרצ	ריפעת טורק
כוח לגימלאים	ד"ר משה טיומקין
מרצ	יפה כחלון
מרצ	מיטל להבי
חזית דתית מאוחדת	הרב נפתלי לוברט
ש"ס	דורון לוי
שינוי	רון לונטל
כוח לגימלאים	מאיר מוזס
תל אביב 1	שמואל מזרחי
המפד"ל	ליאורה מינקה
הליכוד	שלמה מסלאוי
תל אביב 1	עו"ד דורון ספיר – סגן ראש העירייה
מרצ	איתי פנקס
שינוי	פרופ' זהר שביט
כוח לגימלאים	אריה שומר
הירוקים	הדס שכנאי

1. ספטמבר 2004
הערה: בתאריך 11.11.2008 התקיימו הבחירות לראשות העירייה ולמועצת העירייה התשע - עשרה. פרסום השנתון בסמיכות למועד זה אינו מאפשר לדווח על תוצאותיהן. תוצאות הבחירות יוצגו בפרסום מיוחד שיוקדש לנושא זה.

הערות הסבר ללוחות

בסעיף של מקורות והגדרות בכל פרק מצויין המקור של הלוח לאחר מספר הלוח. למשל: הלמ"ס (הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה), משרד הבריאות וכיוצ"ב. בלוחות בהם מקור הנתונים הוא יחידה בעיריית תל-אביב-יפו צויין ע"המינהל, האגף, המחלקה, למשל: ע"מינהל הנדסה.

סימנים מיוחדים

=	-	חוסר מקרים
=	..	מספרים בלתי ידועים או שאינם ניתנים לפרסום
=	*	מספרים ארעיים או אומדנים
=	**	מספרים מתוקנים
=	0.0	אחוז קטן מ-0.1
=	()	נתונים המבוססים על הערכה (אומדנים) או בעלי טעות דגימה יחסית גבוהה

אחוזים

סיכום האחוזים אינו מסתכם תמיד ב-100 בגלל עיגול מספרים ויתכנו סטיות של עד 0.2% ממאה.

מידות

=	אינטש (")	2.54 ס"מ
=	דונם	1,000 מ"ר.

חודשים ושנים

1. החודשים צוינו בספרות רומיות כגון: ינואר - I, פברואר - II, וכו'.
2. השנים צוינו: שנה לפי הלוח הגרגוריאני: מ-1 בינואר עד 31 בדצמבר - כגון: 2000, 2001 וכד'.
עד לשנת 1991, שנת תקציב: מ-1 באפריל בשנה אחת עד 31 במרס בשנה שלאחריה.
החל משנת 1991, שנת תקציב: מ-1 בינואר עד 31 בדצמבר.
שנה לפי שנת לימודים: מ-1 בספטמבר בשנה אחת עד 30 ביוני בשנה שלאחריה - כגון: תש"ס, תשס"א וכד'.
שנת גשם: מ-1 באוגוסט בשנה אחת עד 31 ביולי בשנה שלאחריה.
3. בכל מקרה שהנתונים מתיחסים למצב במועד קבוע, צויין המועד בגוף הלוח או בהערה נלווית כגון: 2000.XI.30, 2001.XII.

החלוקה הגיאוגרפית-סטטיסטית של העיר

העיר ת"א-יפו מחולקת כיום מבחינה מינהלית וסטטיסטית ל-9 רבעים, 30 תת-רבעים ו-174 אזורים סטטיסטיים (ראה מפות להלן). החלוקה נקבעה בהתחשב בתכונות ההנדסיות, הגיאוגרפיות והדמוגרפיות של חלקי העיר השונים. יש לציין, שהגבולות עוברים באמצע הרחובות, כאשר הצד האחד של הרחוב שייך לאזור אחד והצד האחר שייך לאזור שני.

גבולות הרבעים ותת-רבעים נקבעו במידת האפשר באתרים גיאוגרפיים, כגון: הירקון ונחל איילון ובמקרים אחרים - ברחובות מרכזיים.

מספר האזור הסטטיסטי כולל גם את מספר תת-הרובע והרובע. לדוגמא: איזור 521 הוא אזור ראשון (1) בתת-רובע (52), שהוא תת-רובע שני (2) ברובע 5. כל אזור סטטיסטי מחולק למבנים. המבן הוא גוש בתים התחום מכל עבריו ע"י רחובות, המבדילים בינו לבין המבנים הסמוכים לו.

במסגרת מפקד האוכלוסין והדיוור 1995 נערכה מחדש חלוקה של העיר לתת-רבעים ואזורים סטטיסטיים, המשותפת ללשכה המרכזית לסטטיסטיקה ולעירייה. בעקבות זאת גדל מספר האזורים הסטטיסטיים ותת-רובע 12 פוצל לשני תת-רבעים 12 ו-13. לא חל שינוי במספר הרבעים (9). בחלק מהלוחות הנתונים מתייחסים להגדרה החדשה של התת-רבעים ואילו בחלק אחר - הם מתייחסים להגדרה הישנה של התת-רבעים.

חלוקה נוספת של העיר היא החלוקה לשכונות ואזורי מגורים שמספרם עומד על 79, מתוכם 64 שכונות בהן מתגוררים תושבי העיר ועוד 15 אזורים ושכונות בהן מתגוררים מעט תושבים (אזורים דלילי אוכלוסין, ראה/י רשימה בהמשך). **בשנתון 2005 עודכנו המספרים הסיזוריים של השכונות, ומכאן שיש לשים לב לכך כאשר משווים לנתוני השכונות בשנתונים החל בשנת 1997 וכלה בשנת 2004. כמו כן, בשנתון 2006 פוצלה שכונת יפו ג' לשתי שכונות: יפו ג' (איזור סטטיסטי 736) ונוה גולן (איזור סטטיסטי 735), מכאן שיש לשים לב לשינוי זה בהשוואה לאורך שנים של שכונת יפו ג'. מפת השכונות נועדה לתת לקורא מושג על מיקומן של השכונות בעיר. הוא הדין גם לגבי מפת האזורים הסטטיסטיים שבנוסף לכך מקלה על איתור האזורים שלא-למגורים. חלוקה זו אינה כוללת אזורים סטטיסטיים דלי אוכלוסין, ששימושי הקרקע העיקריים שלהם אינם מגורים, אלא תעשייה, מסחר, פארקים וכו'.**

להלן רשימת השכונות והאזורים למגורים, וכן פירוט האזורים שהפונקציה העיקרית שלהם אינה מגורים והגדרתם ע"פ האזורים הסטטיסטיים, כפי שהוגדרו במפקד האוכלוסין והדיוור 1995. ליד מסי השכונה כיום מופיע גם מספרה על פי החלוקה שהונהגה בין השנים 1997-2004.

<u>אזור סטטיסטי חדש</u>	<u>שם השכונה/האזור</u>	<u>מס' השכונה/האזור*</u>	
		<u>חדש</u>	<u>ישן</u>
112	אזורי חן	90	1
113	רמת אביב החדשה	91	2
114	תכנית ל'	1	3
115	כוכב הצפון	92	4
123-121	רמת אביב ג'	93	5
131	אפקה	2	6
132, 125, 124	נוה אביבים וסביבתה	3	7
134, 133	רמת אביב	4	8
213, 211	תל-ברוך ומעוז אביב	5	9
212	נאות אפקה ב'	6	10
214	נאות אפקה א'	7	11
216, 215	הדר יוסף	8	12
222	גני צהלה, רמות צהלה	96	13
223	רביבים	10	14
224	שיכון דן (נוה דן)	11	15

* "ישן" - קוד השכונה הרלוונטי בין השנים 1997-2004; "חדש" - קוד השכונה הרלוונטי החל ב-2005.

		<u>חדש</u>	<u>ישן</u>
225	רמת החייל וישגב	12	16
226	צהלה	9	17
228, 227	נוה שרת	13	18
317-312	הצפון הישן - החלק הצפוני	14	19
326-321	הצפון הישן - החלק המרכזי	15	20
338-332	הצפון הישן - החלק הדרום מערבי	16	21
349-341	הצפון הישן - החלק הדרום מזרחי	17	22
412-411	בבלי	18	23
415-413	הצפון החדש - החלק הצפוני	19	24
426-421	הצפון החדש- סביבת ככר המדינה	20	25
434-431	הצפון החדש - החלק הדרומי	21	26
517-511	לב תל-אביב - החלק הצפוני	22	27
523-521	כרם התימנים וסביבת שוק הכרמל	23	28
533, 532	שבזי ונוה צדק	24	29
546-541	סביבת בית שטראוס וצפונית למגדל שלום	25	30
557-551	לב תל-אביב - החלק הדרומי ודרום מזרח למגדל שלום	26	31
611	רח' לינקולן וסביבתו	27	32
613, 612	הקריה וסביבתה	28	33
623, 622	מונטיפיורי והרכבת	29	34
712, 711	צפון יפו	30	35
725-722	עגימי וגבעת עליה	31	36
732, 731	מרכז יפו - מערבית לשד' ירושלים	32	37
733	צהלון	33	38
734	שיכוני חסכון	34	39
735	נוה גולן	97	
736	יפו ג'	35	40
741	מרכז יפו - מזרחית לשד' ירושלים	36	41
742	דקר (יפו א')	37	42
744, 743	גבעת התמרים (יפו ד')	38	43
746, 745	תל-כביר (נוה עופר, יפו ב')	39	44
814-811	פלורנטין	40	45
817-815	נוה שאנן והתחנה המרכזית הישנה וסביבתה	41	46
826, 824-821	שפירא והסביבה והתחנה המרכזית החדשה	42	47
833, 832	קרית שלום	43	48
912, 911	נחלת יצחק	44	49
914	בצרון	45	50
915	רמת ישראל	46	51
921	תל-חיים	47	52
922	רמת הטייסים	48	53
924	נוה צה"ל	94	54
929-925	יד אליהו	49	55
935-931	התקווה	50	56
936	עזרא והארגזים	51	57
937	לבנה ושכ' ידידיה	52	58
941	כפיר	95	59
942	נוה ברבור, כפר שלם מערב	53	60
943	נוה אליעזר וכפר שלם מזרח	54	61
945, 944	נוה חן		62
946	ניר אביב	55	63

אזורים דלילי אוכלוסין לפי אזור סטטיסטי חדש

<u>אזור סטטיסטי חדש</u>	<u>האזור</u>	<u>מס' אזור*</u>	
		<u>חדש</u>	<u>ישן</u>
111	תחנת רדינג, קאוונטרי קלאב, קרית החינוך	60	70
136, 135	אוניברסיטת ת"א, קרית המוזיאונים, התערוכות, פארק הירקון	61	71
221	קרית שאול	62	72
229	אזור תעשייה עבר הירקון	63	73
311	נמל תל-אביב	64	74
331	ככר נמיר (אתרים), המרינה, גן העצמאות	65	75
435	תחנת הרכבת צפון	66	76
531	מנשיה	67	77
621	בית אגד, תנובה	68	78
715-713	גבעת הרצל, יפו - אזור המלאכה, איצטדיון בלומפילד	69	79
721	יפו העתיקה, נמל יפו	70	80
825	מרכז המלאכה (קיבוץ גלויות)	71	81
831	גן ההגנה, המכון לרפואה משפטית	72	82
913	אזור התעשייה - מערבית לבצרון	73	83
923	בי"ס אורט, תיכון ט' ומוסדות אחרים	74	84

מפות

בשנתון הנוכחי, כמו בשנתונים האחרונים, צורפו מפות צבעוניות המציגות את ההתפרסות המרחבית של מאפיינים ותופעות שונות בת"א-יפו.

המפות הופקו במרכז יאיר למידע הנדסי בהנחיית המרכז למחקר, באמצעות G.I.S. - מערכת מידע גיאוגרפית. במרבית המפות, השכיחות ליחידת שטח או עוצמת התופעה מוצגת ע"י סולם של 5 צבעים. העיר מחולקת למשבצות של 50 X 50 מ"ר וכל משבצת מופיעה בצבע המתאים לעוצמת התופעה בה.

שטחים דלי אוכלוסין מופיעים במפות ללא צבע (בלבן).

* ראה/י הערת שוליים בעמ' 28.